

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) roku funkcjonariusze (...) plut. (...), chor. (...), chor. (...), plut. (...) postanowili wylegitymować cudzoziemców, którzy przyjechali w tym dniu samochodem osobowym marki (...) nr rej. (...) pod siedzibę (...) (...)- (...). Wśród kontrolowanych cudzoziemców był oskarżony (...). Oskarżony w trakcie kontroli okazał podrobione (...) prawo jazdy nr (...) spersonalizowane na swoje dane.

Oskarżony (...) (...) ma (...) lata, wykształcenie (...) (...), osiągając dochód w wysokości (...) złotych miesięcznie. Jest (...), na utrzymaniu ma (...). W (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień oskarżonego (k. 174-176), zeznań świadka (...) (k. 30v, 176), notatki urzędowej (k. 1), kopii karty pobytu (k. 4-5), protokołu zatrzymania (k. 8-10), protokołu przeszukania (k. 11-12, 13-14), kopii paszportu (k. 15-17), protokołu oględzin (k. 33-39), pisma (...) (k. 66, 67), opinii wydanej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej (k. 75-78), karty karnej (k. 158, 181).

Oskarżony nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśniał, że okazane w trakcie kontroli prawo jazdy jest dokumentem autentycznym.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle opinii wydanej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej oraz pisma (...) nie budzi wątpliwości, że dokument którym posłużył się oskarżony w czasie kontroli w dniu (...) roku jest dokumentem podrobionym. W ocenie sądu opinia wydana na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej jest pełna, jasna, spójna. Biegły w opinii przedstawił w sposób kategoriyczny, logiczny swoje stanowisko, wnioski. Z treścią wniosków zawartych w opinii, że prawo jazdy Bangladeszu o numerze (...) jest podrobione na wzór oryginalny, koresponduje treść pisma (...). Ambasada poinformowała, że (...) (...) (...) nie potwierdził autentyczności tego dokumentu, gdyż w bazach danych B. (...) (...) nie znaleziono dostępnych informacji dotyczących wspomnianego prawa jazdy. Autentyczność oraz wartość dowodowa tego dokumentu nie budzi wątpliwości Sądu. Został sporządzony przez właściwy organ, w granicach jego kompetencji.

W ocenie Sądu należy odmówić wiary wyjaśnieniom oskarżonego co do tego, że był przekonany, że dokument którym się posłużył jest autentyczny. Oskarżony nie potrafił w sposób logiczny wytłumaczyć tego, że w okazanym przez niego dokumencie podano nieprawidłową datę jego urodzenia. Trzeba mieć na uwadze to, że oskarżony, jak wynika z zeznań świadka (...), nie potrafił w dniu kontroli, pomimo okazania mu wzoru podpisu złożonego na dokumencie prawa jazdy, podpisać się w identyczny sposób. Nie można tego przy tym tłumaczyć tego tym, że oskarżony zmienił podpis, skoro oskarżony potrafił powtórzyć wzór podpisu złożony na karcie pobytu (wydanej w (...) roku), a nie potrafił powtórzyć wzoru podpisu z prawa jazdy wydanego w 2013 roku. Budzą również wątpliwości tłumaczenia oskarżonego co do tego kiedy i w jaki sposób uzyskał ten dokument (zgodnie z jego wyjaśnieniami uzyskał dokument za pośrednictwem znajomego, w okresie kiedy od dłuższego czasu przebywał w Polsce). Sąd doszedł do przekonania, że w okolicznościach opisanych powyżej, trudno przyjąć, aby oskarżony nie uświadamiał sobie, że dokument prawa jazdy nie jest dokumentem autentycznym.

Na wiarę zasługuje treść dokumentów ujawnionych i zaliczonych w poczet materiału dowodowego. Autentyczność oraz wartość dowodowa tych dokumentów nie budzi wątpliwości Sądu. Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W świetle powyższych dowodów i poczynionych na ich podstawie ustaleń, Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony popełnił zarzucany mu w akcie oskarżenia czyn stanowiący przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. Zgodnie z treścią art. 270 § 1 k.k. kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Jak wynika z uznanych za wiarygodne dowodów oskarżony w dniu (...) r. na terenie (...) w rejonie (...) w celu użycia za autentyczny posłużył się podrobionym (...) prawem jazdy nr (...) spersonalizowanym na swoje dane w ten sposób, że okazał je podczas legitymowania funkcjonariuszowi (...).

O czym była już mowa w uzasadnieniu przy omawianiu wiarygodności wyjaśnień oskarżonego oskarżony miał świadomość, że dokument prawa jazdy którym się posłużył jest podrobiony.

Wymierzając oskarżonemu karę grzywny 100 stawek po 30 złotych każda Sąd wziął pod uwagę wszystkie okoliczności, o jakich mowa w art. 53 k.k. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność oskarżonego. Zdaniem sądu analiza okoliczności popełnionego przez oskarżonego czynu, jego dotychczasowego trybu życia, prowadzi do wniosku, że cele kary zostaną w przedmiotowej sprawie spełnione poprzez wymierzenie oskarżonemu kary grzywny. W ocenie Sądu jest to kara współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i w granicach winy oskarżonego. Wymierzenie kary grzywny spowoduje, że oskarżony zrozumie naganność swojego postępowania. Kara ta stanowić będzie bodziec wystarczająco zniechęcający oskarżonego do popełnienia czynów naruszających prawo i uzasadniający przekonanie, iż popełnienie przestępstwa się nie opłaca.

Sąd orzekł także na podstawie art. 40 § 2 k.k. przepadek dowodu rzeczowego w postaci podrobionego prawa jazdy.

Z uwagi na to, że oskarżony prowadzi działalność gospodarczą przynoszącą dochód, Sąd uznał, że brak jest podstaw do zwolnienia go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości. Sąd mając na uwadze jego dochody, to, że na utrzymaniu ma żonę, obciążył go opłatą, zwolnił w pozostałym zakresie od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.